

ringsplads for deres Hyttefade, maa de finde andre Opbevaringspladser for dem; det kan da kun blive i Land, og dør vil man selvfølgelig vælge de Steder, som ligger nærmest. Man vil være tilbøjelig til at belemre selve Slæbestederne og den nærmeste Omegn med Hyttefadene, og det vil i høj Grad blive til Skade for Ekspeditionen af Fisken.

Det ærede 11te Medlem for Hovedstaden, som jo er Ordfører for Mindretallet, mente at kunne ironisere over Flertallets Bemærkninger om, at det dog havde Betydning, at saavel Fiskere som Fiskehandlere ansaa det af Ministeriet foreslaaede for at være det rigtige. Det ærede Medlem anførte ironisk, at denne Bemærkning skulde nu virke saa overordentlig overbevisende, men maa jeg ikke spørge det ærede 11te Medlem for Hovedstaden, hvad det er, der skal overbevise os om, at hans Forslag er det bedste? Det ærede Medlem vil formentlig henvise til, at hans Forslag er billigere. Det er fra forskellige Sider paavist, at dette aldeles ikke er Tilfældet. Naar det ærede Medlem vil tage Konsekvensen af sit Forslag, vil det blive dyrere, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at er der noget, som jeg anser for sikkert, er det det, at man, efter at det ærede Medlems Foranstaltninger er bragte til Udførelse, uopholdelig vil kræve ogsaa de efterfølgende Foranstaltninger udført, og saa har man altsaa den større Udgift. Det ærede Medlem vil formentlig ogsaa have sig tillagt en særlig Sagkundskab paa dette Omraade, som skulde virke overbevisende paa Tingets Medlemmer, og det ærede Medlem anførte vistnok til Støtte herfor den Skrivelse fra Vandbygningsdirektøren, som staaar opført som Bilag 2 til Betænkningen, og hvori der gøres opmærksom paa, at det Forslag, som det ærede Medlem nu fremsætter, har man tidligere været inde paa, man har tidligere villet foretage disse Foranstaltninger, og saa siger det ærede Medlem, at deraf kan man da se, at der er noget om det. Nej, det ærede Medlem skulde snarere drage den Slutning, at deraf kan man da se, at det ikke duer, eftersom man een Gang har været inde paa det, men efter nærmere Overvejelse har maattet forlade det. Det synes jeg er en meget mere naturlig Tankegang end den, det ærede Medlem giver Udtryk.

Naar jeg nu anbefaler det høje Folketing at vedtage Lovforslaget, sker det altsaa med den Motivering, at saaledes er det udarbejdet af Vandbygningsdirektøren med Tilslutning fra Fiskeridirektøren, med Tilslutning fra Fiskeriforeningen, med Tilslutning fra Fiskehandlerne og med Tilslutning fra Esbjerg Havneraad, det vil altsaa sige med Tilslutning fra alle dem, som har Interesse i denne Sags gode Gennemførelse. Deroverfor staaer der et Forslag fra det ærede Mindretal, om hvilket Mindretallet siger, at det antager, at den fornødne Ro i Havnen kan tilvejebringes, og om hvilket det siger, at det ikke tror paa Nødvendigheden af at have en saadan Plads netop paa dette Sted. Det forekommer mig, at Mindretallets Udtryk er priselig forsigtige, men følgelig heller ikke ret meget værd i Modsætning til de Udtryk, som benyttes af dem, som — det synes jeg ikke, man kan komme bort fra — maa siges at repræsentere den virkelige Sagkundskab paa dette Omraade. Jeg ser ikke nogen Fordel ved, at man kan begynde med det, som det ærede Mindretal foreslaar, og derefter fortsætte; navnlig ser jeg en Ulempe deri, fordi de Foranstaltninger, som det ærede Mindretal foreslaar, vi skal udsætte, er just dem, som skulde dæmpe Uroen i Havnen, og det siger da sig selv, at det vil være overordentlig uheldigt, at man skal beordre Havnen taget i Brug og derefter eventuelt foretage de Foranstaltninger, som skulde tjene til at dæmpe Uroen i Havnen, efter at den er taget i Brug.

Jeg maa tilføje, at det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) fremsatte en Motivering for sin Tilslutning til Forslaget, som jo uægtelig maatte forekomme yderst mærkelig, men som for øvrigt efter min Mening ikke var helt forkert. Det er ikke ganske uden Betydning, forekommer det mig, i hvilken Stemning man sætter Fiskerne og Fiskehandlerne overfor det, der foretages. Jeg synes nok, at Fiskerne og Fiskehandlerne med nogen Ret vil kunne anstille den Betragtning: Det er dog yderst ejendommeligt, at man raadfører sig med os i den Udstrækning, som man har gjort, og saa, naar Sagen kommer ind til Rigsdagen, fuldstændig skyder vor Opfattelse til Side og slutter sig til en Sagkundskab,